

பிஷாடன நவமணிமாலை

மூலமும் - உரையும்

அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்

சிவாசார மாலா ஸங்கீயா—சு

உ

சிவமயம்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பிஷாடன நவமணிமாலை

இது

திருமயிலை—வித்துவான்

சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்

செய்த உரையுடன்

வீரசைவாசார விற்பன்னராகிய

சே. நாகி செட்டியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது

.....

சென்னை

குருபசவா அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்

அவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1931

விலை அணு 2]

12673x11

12673x11

673x11

673x11

673x11

673x11

உ
சிவமயம்

பழமலை நாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலே

....O....

கட்டளைக் கலித்துறை

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்றுமென்றுகில்போக்கினள் வெற்றரையாகியந்தோ
விற்குற் றனையென வெம்பெரு மானில் விரு சிலத்திற்.
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே.

(பதவுரை) நம் - நமது, குற்றம் - குற்றங்களை யெல்லாம்,
தீர்க்கும் - ஒழிக்கும், பழமலை நாதர்க்கு - விருத்தாசலத்தின் கண்ணெ
ழுந்தருளிய பரமசிவனுக்கு, நல் - நல்ல, பலி - பிக்ஷான்னத்தை,
கொண்டு - (கையிலெடுத்துக்) கொண்டு, அங்கு உற்று - (அவர் வந்து
நின்ற) இடத்தை யடைந்து, மென்றுகில் - (தான் உடுத்திருந்த) மெல்
லிய வாட்டைய, போக்கினள் - நீங்கினவளாகிய பொருத்தி, வெற்ற
ரையாகி - நிருவாண கோலமாய், அந்தோ - ஐயோ, இங்கு உற்றனை -
(மாதர் இருக்கும்) இவ்விடத்தில் (என்) வந்தாய், என - என்று கேட்
டலும், எம் - எமது, பெருமான் - பெருமிதம் வாய்ந்த கடவுள், இ -
இந்த, இரு - பெரிய, நிலத்தில் - நிலவுலகத்தின்கண், தம் - தமது,
குற்றம் - பிழைகளை, பார்க்குமவர் உளரோ - உய்த்துணர்ந்து ஆராய்வா
ருண்டோ? என - (இருந்தாற் சொல்லவேண்டும்) என்று கேட்டலும்,
தாழ்ந்தனள் - (அவள் தன்னை நோக்கிப் பார்த்தவிடத்து தனக்
கெய்திய நிருவாண கோலங் கண்டு மிகவு மனம் வருந்தி முகமானது
நிலம் பார்க்கத்) தாழ்ந்து நின்றனள், (எ - று).

(விசேடவுரை) தாழ்ந்தனள் எனவே, இவண் இவள் நிருவாண
மடைந்தது இவள் காம விகாரத்தானென்க; இதுமட்டோ, வளை

கழறல், குழல் சரிதல், குறு வெயர்வு பொடித்தல், விளையாட்டொழிதல், பாலுணவொறுத்தன் முதலிய பிறவு மன்ன; வந்துழி வந்துழிக் காண்க. அந்தோ வென்பது இரக்கக் குறிப்பு. பார்க்குமவர் - இணைமொழி. குற்றங்களென்பது காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னும் முக்குற்றங்களை; ஆணவாதி மலபந்தமாகிய குற்றங்களென்னுமமையும். பிச்சை புக்குண்பார் பிச்சை யேற்குமிடத்து வாசற்படி கடவாமை யேற்றல் வேண்டுமென்பது சம்பிர தாயமாகலி என்றே “வாசற்படி கடந்து வாராத பிச்சைக்கு” என்றார் பிறரும். தங்குற்றம் பார்க்குமவருளரோ வென்பதனை “ஏதிலார் குற்றம் போல்” என்னும் திருக்குறளானும் காண்க. மஹானென்னும் வடசொல் மானெனத் திரிந்து நின்றது. இதனைத் தற்பவமென்ப. உளரோ வென்னும் ஓகாரம் - எதிர்மறை. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (1)

குன்று முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
றன்றி மரைக்கை விரன்முன்று காட்டித் தனக்குறித்து
நன்றாக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யென்றா னிரண்டத் தனைபுள கோடியென் றிட்டனளே.

(ப - ரை) குன்று-(வளத்தானென்றும்) குறைவுபடாத, முதுகுன்று உடையான் - பழமலைவாணனும், இலாத - இல்லாமையாகிய, வெண் - வெண்ணிறமுள்ள, கோவணத்தான் - கோவணக்கீளுடைய வனுமாகிய கடவுள், தாமரை - தாமரையைப் பழித்தாலன்ன, தன் - தனது, கைவிரல் - மூன்று - மூன்றினை, தனம் - தனத்தை, குறித்து - குறிப்பாக, காட்டி - காண்பித்து, நன்று ஆக - (உனக்கு) நன்மை உண்டாகக் கடவது (என்று வாழ்த்தி), இத்தனை - இவ்வளவு, பிச்சை - பிசுபான்னம், உண்டோ - (கிடைப்பது) உண்டோ, நறு - (மணம்) வீசுகின்ற, நுதலாய் - நெற்றியினை யுடையாளே, சொல் என்றான் - சொல்லென்று கேட்டலும் (அதற்கு அவன்), இரண்டு அத்தனை - (அங்ஙனங் கேட்ட பிசுபான்னம்) இரண்டத்தனை, உள - உண்டு, கோடி - (வேண்டினேயேல்) பெற்றுக் கொள்ளக்கடவாய், என்று - என்று சொல்லி, இட்டனள் - (பிச்சை) இட்டாள், (எ - று).

(வி - ரை) இரட்டுற மொழிதவென்னுந் தந்திர வுத்தியாற்றனத்தைக் குறித்துக் காட்டிய குறிப்பு நோக்கம் பற்றி, இத்தனை பிச்சை யுண்டோ வென்றமையான் எண்ணிக்கைக்கு இரண்டத்தனை

யுளவாகலின் வேண்டினேயேற் பெற்றுக் கொள்ளக்கடவாயென்று பிச்சையிட்டனனெனப் பொருள் உரைத்துக் கொள்க.

குன்றுவென்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சக் கிளவி. குன்றுவெனவே நீர்வளம், நிலவளம், குடிவளம் மிகுந்துடையதெனப் பெற்றும். கோடியெனற்பாலது ஏவல் வினைமுற்றுக் கிளவி. என்றானிரண்டத் தனையென்புழி யென்றனென்பதனை யெனவெனக் கொண்டது, “வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலும்” என்னும் நன்னூல் வினையிற் சூத்திரத்தானமைக்க. இலாத வெண்கோவணத்தானெனினுந் திகம்பரனெனினு மொக்கும். “தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ” என்றதூஉம் இக்கருத்தே பற்றி யென்க. உண்டோ வென்னும் ஓகாரம் - ஐயம். ஏகாரம் - ஈற்றைச். (2)

இப்பாத்திரத்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந் தப்பாப் பலிகொண் டறிந்தலை யோவெனத் தாழ்குமுலாள் செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டாய் எப்பாத்திரத்திலுமிட்ட றியாய்கொண் முன்னென்றனரே.

(ப - ரை) தாழ் - தாழ்ந்திருக்கின்ற, குமுலாள் - கூந்தலை யுடைய மாதானவள், இ - இந்த, பாத்திரம் - பிசுபா பாத்திரத்தை, தலை கீழா - தலைகீழாக, பிடித்தனை - பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றாய், என்னை - யாது காரணம்பற்றியோ, முனம் - (இதன்)முன்னரே, தப்பாப் பலிகொண்டு - எப்போதாயினும் இல்லங்கடோறுஞ் சென்று பிச்சை புக்குண்டு, அறிந்திலையோ - அறியமாட்டாயோ? என - (சொல்லவேண்டும்) என்று கேட்டலும் (அதற்கவர்), செப்பு ஆர் - கலசம்போலும், பணை - பருத்து விம்மிய, முலையாய் - தனபாரங்களினையுடைய மாதே, நிலத்து - பூமியினிடத்தில், பலி பிசுபான்னத்தை, சிந்தியிட்டாய் - சிந்தும்படியாக விட்டனை, எ - எவ்வகைப்பட்ட, பாத்திரத்திலும் - பாத்திரத்திலாயினும், முன் - இதன் முன்னர் (எப்போதாயினும்), இட்டி அறியாய் கொல் - இட்டறியமாட்டாயோ, என்றனர் - என்று விடைகூறினர், (எ - று).

(வி - ரை) இது பாத்திரம் அறிந்து பிச்சைபோடென்றபடி; பாத்திரம் தலைகீழா வென்றமையான் பிரமகபால மென்பது பெற்

றும். தப்பாவென்பது ஈறுகெட்ட வெதிர்மறைப் பெயரெச்சக் கிளவி. கொல்வென்பது ஈண்டையப் பொருட்டு. இட்டறியாய் கொன்முன்னென்றதனை முன்னிட டறியாய் கொலென மாற்றுக. ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை. (3)

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்ப்பலி
யோட்டினை நீதொடலாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே.

(ப - ரை) அனம் - அன்னத்தை, வேட்டு - (கொடுக்க) விருப்பி,
மாது - மாதானவள், கை - கையை, தாழ்த்திட - தாழ்த்துப் (பிச்சை)
யிடுதலும் (அதனைக் கண்டு), மா - பெருமையுடைய - முதுவெற்பர் -
பழமலைவாணர், பலி யோட்டினை - பிசுபா பாத்திரத்தை, நீ -
தொடலாமோ - தீண்டற்பாலதோ, என - என்று கேட்டலும்
(அங்ஙனம் கேட்டதற்கு அவள்), உமையும் - உம்மையும், வீட்டி
னில் - வீட்டின்கண், யான் - நான், தொடலாம் - தீண்டலாம், என -
என்று விடை கூறுதலும், அவர் - (அங்ஙனம் பிச்சை யேற்றிட) வந்த
வர், இது - இத் தொழிலினையோ, வேண்டுவை - (நீ) விரும்புகின்றனை,
யாட்டின் - (ஒரோவொருவன்) யாட்டினது, இன் - இனிய, பால் -
என - (வேண்டும்) என்று கேட்டலும், மூலமுமாம் என்பது - (கொம்
புங் குளம்புந் தவிர) சமூலமு மாமென்னும் பழமொழி போலு மிருக்
கின்றது, என்றனர் - (நீ கூறியது) என்று விடை கூறினர், (எ -று).

(வி - ரை) வேட்டனமெனவே - வேள், தனம் எனப் பிரித்து,
வேளை மிரட்டுந் தனமெனவும், அல்லதூஉம் வேளைத் தொய்யிலில்
எழுதிய தனமெனவும் பொருள் அமைத்துக் கொள்க.

வேள் தனமெனந் பாலது வேட்டன மென்றாயதனை,
ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய “ ணளவென்புள்ளி முன் டண
வெனத்தோன்றும்” என்னும் தொகைமரபுச் சூத்திரத்தானமைக்க;
அல்லதூஉம், வேட்டனவெனவேகொண்டு விரும்பியவற்றையெனப்
பொருள் கூறுவாருமுளர். கொல்வென்பது அசை. ஏகா
ரம் - ஈற்றசை, யாட்டினின்பாலென மூலமுமாமென்பது பழ
மொழிமேல் வைத்துக் கூறியதென்க. ஒட்டினை மாத்திரந்தானோ
தொடப்படும்? உம்மையும் யான் தொடலாமென்பதனை யுவமேயப்

பொருளாக்கி, அதன் உவமானம் யாட்டினின் பாலென மூலமுமா மென்பதனாற் பெற்றும். வீட்டினில் உமையுந் தொடலாமென்பது அந்தப்புரத்துத் தனியூட்டத்தில் உம்மை நான் தொடலாம் என்றும், மோக்ஷநிலையில் உம்முடன் ஐக்யமாவேன் என்றும் பொருள் தொனித்தல் காண்க.

இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும் சுருங்கச் சொல்லன் வனப்பினால் “ஆவோடல்லது யகரமுதலா” வெனக் கூறிய கருத்துணர்ந்து, உரையாசிரியரும், நச்சினர்க்கினியரும், உரையிற்கோடலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் பிறவுயிரோடு யகரமொழிக்கு முதலாய் வரினும் அவை வடசொற்றிரிபென மறுத்ததோர்ந்துணராது, அவரினுமிக நுண்ணுணர்வுடையார்போலும் புதுவிதி கற்பித்தார் ஆசிரியர் பவணந்தியாராகவின் இதனை வல்லோரிடங் கேட்டுணர்க. (4)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொடேபலி வாங்கிடுதற்கிண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி னீண்ட வுகிருமுத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத் திண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்குன்றதே.

(ப - ரை) மாண்ட - சருவ சங்காரகாலத்தில் தகிக்கப்பட்ட, எலும்பு - என்பு மாலையை, அணி - அணிந்த, கோலமொடே - கோலத்துடனே, பலி - பிசுக்கையை, வாங்கிடுதற்கு - கையிலேற்று உண்பதற்கு, ஈண்டு - இவ் வுலகத்தின்கண், வரும்—, முதுகுன்று உடையீர் - பழமலைவாணரே, யான் - நான், உமை - உமது, மிடற்றில் - கண்டத் தானத்தின்கண், நீண்ட—, உகிர் - நகக்குறி, உறுத்தாது - படாது, அணைவேன்—, என்று—, நீர்—, தலையை-(எமது) சிரத்தை, திண்ட - தொடுதலும், உமது—, பலிப் பாத்திரம் - பிசுா பாத்திரமானது, சிரிக்குன்றது—, என் - என்ன காரணம் பற்றியோ? (எமக்கு அறியச் சொல்லும்), (எ - று).

(வி - ரை) இது காமவிகாரத்தால் தலைவி தானே வியந்து உரைத்ததென்க. அரிபிரமாதியர் அங்கமே மாலையாகவின் மாட்சிமைப்பட்டதென்பார் மாண்டவென்றார் எனினும் அமையும். “நூன்முக முப்புரிமாந்பி விருவரங்க மொருங்குடனேந்திய வொருவ” என்றார் கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற் பொருள்கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரும். உமதென்பது உமை யெனவாறன் விபத்தியிரண்டன்

விபத்தியா மயங்கி நின்றது. என் சிரிக்கின்றதே யென்றவிலேசானே யெமக்கு அறியச் சொல்லுமென வருவித் துரைக்கப்பட்டது. நகக் குறி, பற்குறி முதலியவற்றைக் காமதூலிற் காண்க. ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை. தலையைத் தொடல், கையறைதல், தீர்த்தம் வாய்ப்பெய்தல், புத்தகத்தைத்தொடன் முதலியன ஆணைக் குறியேயாமென்க. இவரது பிக்ஷா பாத்திர மானது நகு வெண்டலை யாகலின் அந் நயந்தோன்ற எம்மிடற்றில் உகிர் ஊன்றிக் கபாலம் கைக்கொண்ட இவர் உம்மிடற்றில் உகிர் ஊன்றார் போலும் என்று நகுவதாக இங்ஙனம் கூறினார் இவ்வா சிரியருமென்க.

வானோர் தொழுநின் பவிப்பாத் திரத்தை வணங்குதநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் நிறையியம்ப
நானோ வொருசிறி நிறைச்சியென் றுளந் நறுநுதலே.

(ப - ரை) வானோர் - (முப்பதிற்று மூன்று) தேவர் கணங்கள், தொழும் - வணங்கும், நின் - உன், பவிப் பாத்திரத்தை - பிக்ஷா பாத் திரத்தை, வணங்குதநீ - செய்தது, நீ தானோ - என - என்று கேட்டலும் (அதற்கு அவர்), சக்கரம் - (குலால்) சக்கரத்தை, சுழற்றத் தகும் - சுழற்றுதலுக்குத் தகுந்த, குயத்தி - குலால்ப் பெண் ணே நீ யாவாயின், யான் - நான், ஓர் - ஒரோவொரு, குயவன் - குலாலனாவது, மெய் என்றே - மெய்யேயாகும் ஈதென்று, முது குன்று இறை - பழமலவாணர், இயம்ப - சொல்லுதலும் (அதற்கு), அந்நறு - அம் (மணம்) நாறுகின்ற, நுதல் - நெற்றியினை யுடைய பெண் ணைவன், நானோ - ஒரு - ஒரோவொரு, சிற்றிறைச்சி - குலால்ப் பெண்ணென்று, முல்லை நிலத்து இடைப் பெண்ணேயாம், என்றான் - என்று விடை கூறினன், (எ - று).

(வி - ரை) சக்கரம் சுழற்ற வென்பதனை அரம், சக்கு, சுழற்ற வெனப் பிரித்து, அரம் போல் இராவுதற்றொழில் செய்யும் கண்ணை வலையா வீசுகின்ற வெனவும், குயத்தியெனவே கொங்கையை யுடையா ளெனவும், குயவனெனவே கொங்கையை யணைபவனெனவும், சிற்றிறைச்சி யெனவே சிற்றிறையை யுடையா ளெனவுங் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் உரைத்துக் கொள்க. நறுநுதலென்பாலது

பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த விடாத அன்மொழித் தொகை. இது நிற்க, ஒரு சாரார் அன்மொழித் தொகையை ஆகு பெயரெனக் கொண்டு மயங்கிறொலெனின், அற்றன்று, அவாவற் றினியல்பு தெரிந்திலரெனவே கூறி மறுத்தார் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியுரைகாரர் அதனாற்காண்க. அம் மண நாகுகின்கிற நெற்றியினையுடைய பெண்ணொவா ளென்புழி அவ்வென்னுஞ் சுட்டுச் சொல்லெஞ்சிற்று. சட்சு என்னும் வடசொல் சக்கெனத் திரிந்து நின்றது. முப்பதிற்று மூன்று தேவர் - பன்னொரு உருத்திரர். இரண்டு அச்சவனி தேவர், பன்னிரண்டு சூரியர், எட்டு வசுக்கள், “நால்வேறியற்கைப் பதினொரு மூவரோடு” என்றார் பிறரும். தானென்பதும், ஏகார மிரண்டும் அசை. (6)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தி லங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழநல் கையவென வெங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்று செட்டி மங்கையர் தங்கட் கிருங்கு டலிலிட வைத்தனரே.

(ப - ரை) பங்கயம் அன்ன - தாமரைப் பூவைப் பழித்தால ன்ன, விழியார் - கண்ணினையுடைய மடவார், முது குன்றர் - பழ மலைவாணரது, பாத்திரத்தில் - பிசுபா பாத்திரத்தில், ‘அம் - அழகிய, கையில் - கையினின்றும், ஐயமொடு - பிசுபான்னத்தோடு, வண்டு - வளை, வீழ - (கழன்று) விழுதலும், ஐய - ஐயரே, நல்கென - (அதனைத்) தரல்வேண்டுமென்று கேட்டலும் (அதற்கு அவர்), எம் - எமது, கையில் - கையின்கண், வந்தது - வரப்பெற்றது, எமதாக - எமக்கு உரிமையதாக, வழக்கு என்று - வழக்கமாகுமென்று, செட்டி மங்கையர் தங்கட்கு - மங்கைப் பருவத்து வசிய மடவார்க்கு, இரும் கூடலில் - நான் மாடக்கூடலென்னும் பெரிய மதுரை மாநகரத்தில், இடவைத்தனர் - இடம்படியவர்க்குக் (கொடாது) வைத்துக் கொண்ட னர், (எ - று).

பங்கயமெனற்பாலது வடசொற்றிரிபு. பங்கமாகிய சேற்றி னிடத்திற் பிறப்பினையுடையதெனவே, பல பூக்களுக்காமெனினும் ஈண்டியோக ருடியாற்றும்மைக்கே கொண்டது; பூக்களுட்டலைமை விதற்காய நோக்கம் பற்றி யென்க. இது முள்ளி யென்றாயவாறு போலும். இக் கூடல், மதுரை, துவாதசாந்தம், கடம்பவனம், திரு

வாலவா யென்னும் பல திருநாமமுடையன. அப்புராணக் கூற்றான் இவற்றை யுணர்க. வண்டெனற்பாலது வளையல், அறுகான் முதலிய பல பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல். மடவாரென்பதனை மடப் பத்தினையுடையாரென்பார் பேராசிரியர்; கற்பின் வரலாற்றினை யுடையாரென்பார் பரிமேலழகியார். இவற்றைச் சொன்னோக்க மன்றி பொருளோக்கந் திரிபிலவென்க. வண்டு வீழ்தலைப் பற்றி மேலைச் செய்யுளின்கண் அதன் நியாயம் விரித்துரைக்கப் பட்டதாக லின் அதனை யீண்டு விரித்தில மென்க. ஐய வென்து அண்மை வளி. ஐய வெனற்பாலது தலைவவெனினு மொக்கும். இடவைத்தன ரென்பதனைத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் வளையல் வற்ற படலத் தாற் காண்க. (7)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்க ளுருக்குட் பிச்சையென் றுற்றோமுண்டாயினுரைமினென வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர் யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே.

(ப - ரை) நீருக்குத் தக்க - கங்கையாறு புனைந்த, சடையார் - சடைமுடியாரும், முது குன்றர் - பழமலைவாணருமாகிய கடவுள், நேடி - (நீங்களிருக்குமிடம்) தேடிவந்து, உங்கள் - உமது, ஊருக்குள் - ஊரின்கண், பிச்சையென்று - உற்றோம் - அடைந்தோம், 'உண்டாயின் - (பிச்சை) உளதாயின், உரைமின் என - (உண் டென்று) சொல்லுதல் வேண்டுமென்று கேட்டலும் (அதற்கு அவர்), வாருக்குத் தக்க - கச்சினை யணியத்தக்க, முலையார் - முலையினையு டைய மாதரார், அதற்கு உளர் - அங்ஙனம் பிச்சைபோட விருக்கின்றார் கள், மற்றொருவர் யாருக்குக் கிட்டுமது - அவரொழிந்த கச்சினை யணியாத சரிந்த முலையினையுடைய மாதருக்கோ கிட்டுவதாந் தொழில், நீர் - சோறுகொளும் - சோற்றினை (விரும்பி வந்தீராகலின் அதனைப்) பெற்றுக் கொள்ளும், என்றனர் - என்று விடை கூறினர், (எ - று).

(வி - ரை) வாருக்குத்தக்க முலையாரெனவே தளர் முலை யார்க்கு வாரினுற் பயனின்றெனவும் இள முலையார்க்கே பயனுண் டெனவும் போதரும்; இதனை ஆசிரியர் மேல் வருஞ் செய்யுளிற்

சுழங்கு முலை முதியாளெனவும் கூறியதே போன்ற சான்
றென்றுணர்க.

இனி, ஊருக்குள் - தொடைக்கு உள்ளீடாயிருப்பதாம் அல்குற்ற
டத்தை யெனவும், பிச்சையென்றுற்றோம் - அதனை யடைதலே
பிச்சை யென்றடைந்தோ மெனவும், வாருக்குத்தக்க முலையா
ரதற்குளர் - கச்சினை யணியுத்தக்க முலையினையுடைய விலைமாதர்
இருக்கின்றார்களெனவும்; மற்றொருவர் யாருக்குக் கிட்டெது-
அவரொழிந்த கற்பினை வாய்ந்த குலமாதருக்கோ அந் நலங்கிட்டுவதாந்
தன்மைத் தெனவும் உடனிலைச் சிலையாகப் பொருள் கொள்க.
இனி, உடனிலைச்சிலையாவது ஒரு செய்யுள் இருவகையாய்ப்
பொருள்கொண்டு நிற்பதென்க. வாருக்குத்தக்க முலையாரென்றதனால்
யாவரும் அங்ஙனமன்றோ? கணிகை மாதரையே கூறியதெற்றுக்கோ
வேனின், இவர் பொருளீட்டிப் பலர்க்குங் கோலங்காட்டி வரு
வாராகலின் விலைமகளென்பாராகலானும், இவர் தங் கொண்கணிக்கே
காட்டி வருவாராகலின், குலமகளென்பாராகலானும், அங்ஙனம்
மிகுதிபற்றி யிங்ஙனங்கூறிய தென்றுணர்க. வாருக்குத்தக்க முலை
யாரென்பதனை வாரிணையணியத்தக்க முலையாரென்பது “யாத
னுருபிற்குறிற்றாயினும்” என்னும் நன்னூற் பெயரியற் சூத்திரத்
தானமைக்க. மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது. கிட்டெது -
இணைமொழி. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (8)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேழுது குன்றர்வரச்
சுழங்கு முலைமுதி யாளென் பலியெனத் தம்மனையிற்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையார்
விழுங்கு மனம்பகற்போது கொள்வாயென்று வேண்டினளே.

(பி - ரை) முழங்கும் - சத்திக்கின்ற, துடியொடு - உடுக்கை
யைக் கையிலே கொண்டு, பிச்சையென்றே - பிச்சைவேண்டுமென்
றே, முதுகுன்றர் - பழமலைவாணர், வர - வருதலும், சுழங்கு முலை -
சரிந்த தனபாரங்களையுடைய, முதியாள் - நற்றாயானவள், என் -
எவ் வகைப்பட்ட, பலி - பிசுநான்னம், என - வேண்டுமென்று கேட்
ட்டலும், தம் - தமது, மனையில் - மனையின்கண், வழங்கும் - பகிர்ந்
துண்ணப்படும், அனம் - அன்னம், என்றனர் - என்று கேட்டனர்

(அதற்கு), வளர் - (அழகு) வளர்கின்ற, முலையாள் - முலையினை யுடைய பெண்ணைவள், புறம்போந்து - வெளியே வந்து, விழுங்கும் - (யாவரும்) கொள்ளப்பட்ட, அனம் - அன்னத்தை, பகற் போது - கொள்வாயென்று - கொள்ளக்கடவாயென்று, வேண்டினன் - வேண்டிக் கொண்டனன், (எ - று).

(வி - ரை) வழங்கு மனமெனவே - நடமாடும் அன்னம் போல் வாளை யெனவும், பகற் போது கொள்வா - யென்றமையான் அதனை யிராக் காலத்திற் பெற்றுக் கோடியெனவுங் கூட்டுக. இம் முது குன்று விருத்தகிரி, பழமலையெனப் பல திருநாமமுடையன. அப் புராணத்தானறிக. அன்னமெனற்பாலது அனமெனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று நின்றது. எவனென்னும் வினாவனைக்குறிப்பு முற்றுக்கிளவி என்னெனத் திரிந்து நின்றது. ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசை நிலை. (9)

•••••

நூற் சிறப்பு

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பிடுபெறத் தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனும் பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புவி யூர்ப்புனித னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

பிஷாடன நவமணிமாலை

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

பதிப்பித்த புத்தகங்கள்

சித்தாந்த சிகாமணி

மூலமும் - உரையும்

விலை ரூ. 2—8—0

வசவ புராணம்

மூலமும் - உரையும்

விலை ரூ. 8—0—0

வீராசாரக் கட்டளை

விலை ரூ. 0—1—6

0000

இனிப் பதிப்பிக்கும் புத்தகங்கள்

பெரியநாயகியம்மை விருத்தம்

மூலமும் - உரையும்

0000

வீரசைவ விளக்க வினா விடை

அநுபவசாரம்.